

delajo, dočim rabijo Angleži Burke in burske otroke kot ščite proti burskim kroglijam ter streljajo, obešajo, bičajo in mečejo v ječe junaške nasprotnike.

Angleži zbujaajo smeh in zaničevanje vsega sveta! Angleško vojno sodišče obsodilo je celo vrsto burskih deklet v starosti 15—20 let radi „veleizdajstva“ v ječo za mesec dnij. Sedaj je ta veleizdajski zločin tudi pojasnjen. S čim so se pregrešile uboge burske deklice tako, da morajo v podzemeljske kleti? Iz Londona poročajo: „Bile so nesramne v besedi in dejanju.“ Ali vojno sodišče vendar ne sodi vlačug! Toda ne, nesramnost Burk se je kazala v tem, da so „govorile zaničljivo o angleški kroni ter da so bile nevarne (!!!) redu v Kaplandiji s tem, da so neki burski oddelek, ki je vdrl v Maraisburg, pozdravile in objele!“ Veleizdajstvo je toraj, ker so Burke svoje očete, brate, ženine in sorodnike ali vsaj svoje krajane kot rešitelje pozdravile in jih objemale!“

O burskem generalu Dewetu se govorijo različne stvari. Eni pravijo, da je mrtev, drugi zopet da ne. Tako je iz Pretorije dospelo pred dvema mesecema pismo, v katerem se poroča: „Dewet je strašno trpel, predno je umrl. Granaten kos ga je ranil na rami, rana se je prisadila, ker je bila obvezana z umazano cunjo.“ Tudi pet, v Komathitalu ujetih Burov je povedalo, da je Dewet umrl. Vzrok smrti so pa navedli različen. Neki Bur, katerega so ujeli Angleži v Kaplandiji, je povedal, da je Dewet odpotoval v inozemstvo. Drugi Buri pa so zopet izjavili, da je Dewet zdrav in da so še pred kratkim govorili z njim. O resnici toraj ni zanesljivih podatkov. O Bothi se poroča, da je bil na svojem maršu zadržan ter da je sedaj v Pietersdorp. Veliko število Burov je skritih v gozdu Windberga. Angleži upajo, da jih kolone Walterja in Kitchenerja zajemajo. Iz Londona poročajo, da želi kralj, da se končaj vojna pred njegovim kronanjem.

Iz taborišč ujetih Burov se poročajo zopet strašne vesti. V teh taboriščih 109.418 ujetnikov, med temi 54.326 otrok. Zadnji mesec — september, je umrlo 2421 ujetnikov, med temi 1964 otrok. Gotovo je, da umre v taboriščih več Burov, kakor jih pade na bojiščih.

Razne stvari.

Cirkovce na Dravskem polju dobile so poštni nabiralnik, ki je začel poslovati 1. oktobra t. l. Vsakdnevno zvezo ima s pošto na Pragerskem. Zdaj je želeli, da bodo tamošnji naročniki „Štajerca“ bolj redno dobivali kakor poprej. Nasprotniki tega časnika so ga dostikrat iz poštne torbe ukradli, ker ni bila zaprta, skrbeli so za to, da so slugo upijali ako-ravno je trdil, da ni nič pil, zdaj pa njim je odklenkalo za vselej. Zaradi kaj takega in drugih dejanj je sicer dobro, da je višja oblastnija dovolila v Cirkovce postaviti žandarstvo postajo s 4 žandarji, da bodo na dravskem polju pazili na dolgoperstneže, na lučanje kamenja, na ubijalce oseb, na ubijalce krav, na ponočne rogovileže ali kakor bi rekli ponočne krokarje,

ki ne dajo miru trudnemu kmetu v pozni noči. Kuriti tudi menda ne bodo upali tako pogosto.

Cesarjeva zahvala. Njegovo cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo blagovolilo je izreči občinskemu zastopu v Pobrežu pri Ptuju vsled Najvišjega rojstnega dne Mu doprinešeno voščilo in udanostno izjavo. Svojo Najvišjo zahvalo.

Grozna surovost. V Slaviščini pri Ptuj živel je kmet Germič z ženo Alojzijo pri njeni materi Mariji Rantaša, katera je imela pri sebi tudi svojega mutastega sina. Germič bil je jako surov mož ter je živel v vednem prepiru s svojo ženo in njeno materjo. Pred 5 leti izginil je naenkrat Germič in vsa poizvedovanja po njem bila so brezuspešna. Sedaj pa se je vendar posrečilo žandarmeriji priti hudodelstvu na sled. Tašča Marija Rantaša svetovala je namreč svoji hčerki Alojziji, naj svojega moža ubije. Ta je naročila mutastemu bratu, naj Germiča ustrelji, kar je ta tudi storil. Ustreljenega vlekli so potem v klet, kjer je ležal dva dni. Tretji dan so ga na kosce razrezali in v kotlu tako dolgo kuhali, da je šlo meso od kostij. Meso so potem zakopali v gnoju, kosti pa so sežgali.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Vzačetku meseca oktobra slišalo je tukaj več ljudi tuljenje nekega mladega zvernjaka, katerega je najbrž sladko grozdje tak ranilo iz njegovega brloga k kam primikalo, kajti taki kosmatini so navadno le v hudi zimi, in še tedaj malokdaj iz globoko ogerske zemlje k nam prihajali. Temu izvanrednemu dvonogatemu divjaku se sline cedijo kot steklemu psu, pa ne po kaki perutninski pečenki (take še vaje ni) pač pa po mladih dekletih, katere se ga ogibljejo kakor pes obranih goric. Da bi ta nepovabljenec kaj v svoje žrelo dobil, začel je poštni posestnike, obrtnike in kmečke sine radi čitanja „Štajerca“ po časnikih pikati ter sinu tukajšnjega cerkvenega očeta zaničevanjem od strani nekih deklet groziti. Oh pomilovanja vredna pokveka, zdi se nam, da tudi pred tvojo neumnostjo še v kravah ne bodo varna teleta. Ti, ki že itak tako izgledaš kot bi vsi hudobci na tebe jezdit hodili, ti boš zavedne ljudi od čitanja „Štajerca“ odvrnil? Ali ti spaček morbiti misliš da bo Korošakov Tonek radi tvojega mazanja življenju konec storil in da boš potem ti, ki s tvojo neumnostjo vred tehtaš toliko kot senca pesjega repa, kakega mladega dekleta, katero sedaj morebiti za Tonetom obrača oči, za sebe pridobil? — Verjamemo, da se ti je pri tvoji modrosti zamogla kaka taka neumnost sanjati. — Da bi rad bil sam svoj gost-podar, je že mogoče, ker v službo take figure kot si ti, tako nikdo ne vzame, to je nam vsem in tebi samemu dobro znano. Ali krivo si ja zadel ti nezgodni zvernjak, zapomni si, da boš prihodnjič modrejše storil, in si za denar, katerega porabiš pri tvojih depisih (prav za prav pri sejanju plev) kupiš nekaj klg. glistinega semena, da boš lahko tistega povžil, ko ti še te zamoglo kdaj zopet tako grizti po tvojem gladnem trebuhu. Ko bi pa nektero dekle zamoglo res tak malo modro biti, da bi se na čitanje časnikov oziralo, česar sicer tukaj nikdo ne verjame, tedaj pa dragi Tonek le prosi vsegamogočnega, da te ja kdaj tako

do ne kaznuje, da bi ti kako tako dekle za ženo dal. Ta mila ženica bi se spreobrnila v pravej uri v steklega kodila in za ljubo bi moral vzeti če bi ti ob času, ko bi bil gladen in utrujen domov, nasitil z bridko jezikovo po, ter ti za dokaj posebno ljubezen posadila kak črep po močjo na glavo. Ti pa zvernjak nezgodni, zamni si to, da iz tvojih plev nikdar kruheka ne bo. Tuk naš naj ti stoji na strani, za dopisničarja si preveč oslani.

Iz Vranskega. Dostikrat smo v „Štajercu“ drugih slovenskih listih brali, kako drugod go-dije duhovniki na prižnicah pripovedujejo, katere sme ljudstvo brati in katere ne. — Nas sicer takih pridig nismo vajeni, ker so le redke in če se je včasih kateri o tem zglašil, nas je to le posililo v smeh in še si smo posegli po teh prepovedanih gadih — temi prepovedanimi listi je tudi seveda naš „Štajerc“ in to tudi kaže število naročnikov, katero od dneva do dneva narašča in to še posobno, ko je začel naš mladi, novi g. kaplan, kateri, kor pravijo, na ime Vračko čuje, silno pro-gando delati. Sam Bog zna, ali se ta unikum ni družega učil; mi sodimo, da je on specialist mikarskega pridiganja. (Hvala mu lepa in vsem jim gg. duhovnikom z njihovim „Fihposom“ vred, so nam ravno skoz to pomagali „Štajerca“ tako razširiti. Opomba uredništva.) Da je pa to samo ora reklama za „Štajerca“, se vidi tudi pri nas torbi našega pismonoša, katera že na vseh voglih ka od samih „Štajercev“ in če bo to tako naprej, bo mogel ta naš gospod še za to skrbeti, da se monosu ena krošnja za raznašanje „Štajerca“ pre-bi.

Iz Teharjev. Zopet se je oglašil nekdo v »Do-vini« in trdi kar na slepo, da bo čez tri let zopet ne menda njegova?! zastava na zvoniku sv. Štefana rala. No, ali mora biti ravno cerkev pripravna še nadaljno njegovo neumno hujskanje? Le naj sita pisnik enkrat za vselej zapomni, da čez tri leta ne do teharski kmetje več doktorjev poslušali in da bodo takrat volitve natančno po postavi vršile, se bodejo teharski kmetje s Štoročani združili in mo vsi eno pesem popevali. Doktorji ne bodo na harji več žetve imeli. Res je, da kakšna dva ali e rogovileži še ne bodo mirovali, pa saj tistih ne de nikdo poslušal, saj itak niso teharski rojaki. za te rogovileže na Teharjih ni, pa naj gredo od koder so prišli. Ravno ti ljudje so krivi vsega epira pri volitvah. Zdaj začeli so že kar tri leta prej agitirati, se jim mora ta neumna strast že pasti, ali tega pa oni dopisnik ni povedal, kako je volitev za župana končala, da je eden odbornik maj za las pri občini obvisel, pa ne vemo, ali se preveč vina navlekel ali pa je kislega mleka preveč bal, da se mu je v glavi mešalo, ker je nekemu gospodu stol spodmaknil, da je padel na tla, ali za tega gospoda to ni nobena sramota, ali sramota je za tistega, ki je to povzročil. — No, ker pa naša stranka vendar imela večino, izvolili so naši

odborniki vrlega slovenskega kmeta svojim županom, ki je teharski rojak, ter najbrže še stare plemenite rodbine. Zanesemo se, da bo večinoma vsim občanom priljubljen, zato se tudi zanesemo, da bo čez tri leta mirna in pravična volitev, da si bodedo Slovenci kakor Nemci prijatelji. Kdor pa bo ljuliko sejal, bomo pa že isto tudi izpulili. Tudi se nam še neka druga zvijača vsiljuje, da še novi župan in odborniki niso gospodarstva prevzeli. Kako še bo izpadlo, bomo še drugokrat poročali, samo to še povemo, da so doktorji od Binkošti pa do trde jeseni tlako delali, ker menili so, da bodo volitev ovrgli. Ko bi bili za kakega kmeta toliko delali, ne bilo bi zadosti njegovo posestvo.

Zunanje novice.

Boječa zločinka. V New-Yorku je prodajal pred kratkim neki Italijan jako krotke bele miši. Pred njim sta se ustavili dve dami, da si jih ogledata. Na-krat pa je skočila ena malih živalic na roko najbližje stoječe dame, ki je strašno kriknila ter se v istem trenutku onesvestila. Redar je izpoznal v onesvestila dami veliko zločinko, katero sliko krasi „Rogues Ga-lerie.“ Bila je že štiri- krat zaprta, ker je napadala ljudi z nožem in revolverjem, bele miške se je pa — prestrašila.

Simpatičen čudak. V New-Yorku je podedova pred kratkim mr. James Eads How krasno premo-ženje, ki šteje več milijonov. Mr. How je sicer to dedščino sprejel, toda zase ne porabi niti krajcarja tega denarja, ker hoče živeti le od tega, kar zasluži sam. Sedaj potuje po deželi in občuje z najnižjimi in moralno propalimi ljudmi, katere bogato podpira. Na tem potovanju opravlja najraznovrstnejša dela, in sicer za vsako tudi najmanjše plačilo. Nedavno je sekal v Chillicoti drva za prosto stanovanje in hrano. Okrog njega se zbere navadno množica ljudi, ki gleda radovedno milionara, kateri si služi svoj vsakdanji kruh.

Častnika so ubili. V Monastirju je v javni pro-storini razžalil višji častnik Halil Mezes, sultana. Ka-dar pa so ga hoteli drugi častniki prijeti, začel je iz samokresa streljati na okolostoječe ter ustrelil tri častnike in enega meščana. Razburjeno ljudstvo ga je s palicami takoj ubilo.

Trikratni umor. Iz Kolomeje javljajo: V vasi Ko-baki se je sprl nedavno posestnik Vazilij Dovij s svojo ženo ter se tako razjaril, da je zgrabil sekiro in jej preklal glavo: potem pa je še mrtvo telo raz-sekal na kosce. Ko so prihiteli na vpitje otrok so-sedje na pomoč, je planil Dovij tudi na posestnika Vahamaninka ter ga je zaklal, nekega družega, Mar-jeja, pa je smrtnonevarno ranil.

Morilec Szolgosz je zanimal še vedno Američane. Več kot tisoč prošenj je došlo, da bi se dovolilo prisostvovati njegovemu usmrčenju. Vse bi bilo rado vi-delo, kako se bode boril s smrtjo morilec Mac Kinleya. Po zakonu pa sme biti pri usmrčenju le 26 prič. Anarhisti so pošiljali tovarišu razna darila in jedi, ka-terih pa ni dobil! Usmrtili so ga v torek zjutraj.